

Motion till riksdagen

1989/90:So505

av Anita Stenberg och Anna Horn av Rantzien

(båda mp)

Tillgång till sjukvård m.m. på landsbygden

Ett sårbart samhälle

Vi lever i ett sårbart samhälle. Sårbarheten har ökat med alla de maskiner och tekniska system som har gjort livet bekvämare, men också hetsigare. Stordrift och centralisering har gått hand i hand med den industriella utvecklingen.

Tidigare var förhållandet mellan stad och landsbygd mer välbalanserat. Staden med sina rika möjligheter till högre utbildning och kommersiellt kultur- och varuutbud mm låg i nära kontakt med och försörjdes till stor del av sitt omland. I dag börjar de största städerna bli otympliga och svåra att kontrollera vad gäller lagöverträdelser, trafik- och bostadsproblem och avfallshantering. Samtidigt växer glesbygdsproblemen: närservicen blir allt sämre när befolkningsunderlaget sviktar och ungdomen lockas till städerna av det större nöjes- och arbetsutbudet. De kvarvarande får till råga på allt via skattsedeln subventionera bostadsbyggandet och transportsystemet i städerna.

Vi vet att vi behöver vår levande landsbygd för försvar och livsmedelsförsörjning, för att hålla kultur- och naturvärden levande och för att bibehålla och föra vidare till nästa generation de grundläggande överlevnadskunskaperna innan de faller i glömska. Vi behöver ett jordbruk, där man inte är helt

beroende av importerade insatsvaror och där man tillämpar odlingsmetoder, som ger långsiktigt bärande jordar och fullvärdiga livsmedel.

Det är svårt att uppfylla hälso- och sjukvårdslagens stolta definition om att "Målet för hälso- och sjukvården är en god hälsa och en god vård på lika villkor för hela befolkningen" när vikariesituationen på våra vårdcentraler är bristfällig i stora delar av landet.

Den centralisering av förlossningsvården som påbörjats och som drabbar landsbygden strider även den mot hälso- och sjukvårdslagens intentioner. Vi anser att de små förlossningsenheterna skall få vara kvar. Vårdplatser och vänner har möjlighet att ofta besöka den sjuke. Ensamheten i den främmande miljön blir då inte så svår.

Ett försök inom landsbygdens åldringsvård har gjorts och fortsätter inom Borgholms kommun. Där prövades flyttbara pensionärsbostäder. De ställdes upp på gården eller tomten hos någon anförvant till den som hjälpligt kunde klara sig själv, men som ändå behövde viss tillsyn. När den mobila bostaden inte längre behövdes, flyttades den till någon annan behövande.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att landsbygden bör värna om de små förlossningsenheterna,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att vårdplatserna bör finnas inom rimligt avstånd var man än bor i landet,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att tidigare försök med mobila pensionärsbostäder bör utvärderas och eventuellt utvidgas.

Stockholm den 24 januari 1990

Anita Stenberg (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)